

tey heimaftur á gistingarhúsið at eta. Heldur nógvtíð, halda tey, fór til koyring, men óivað varð tað gjørt í góðari meining, fyrri at tey ikki skuldu ganga svong.

Í allar mátar var væl syrgt fyrri teimum. Mál-tíðirnar vóru nógvar, og trygdartiltøkini strong, fyrri at einki skuldi henda nokrum.

— Vit kendu okkum ógvuliga tryggj alla tíðina. Eingin gjørdi seg inn á okkum upp á nakran máta, og vit sá heldur einki óvanligt av slikum. Moskva ber eisini orð fyrri at vera ein stórbýur við ongum kriminaliteti, siga tey.

Fundirnir

Fríðir, avvápnadur og stríðsmóti fascismuni vóru evni, ið gingu aftur og aftur. 40 ára dagurin fyrri sigrinum á fascismuni varð hildin við stórum hátíðarhaldi. Tað kundu vera fundir, ið vísu samhuga við og lýstu stöðuna hjá einum kúgaðum fólki ella landi. Atomvápnafriðki var evni fyrri fleiri fundir.

— Øll vóru samd um, at atomvápnafriðki er ein góð byrjan fyrri at fáa frið í heiminum. Men torført var at hava nakað beinleiðis orðaskifti um hetta. Tíðin rakk ikki, ti so nógvtíð hævdu orðið. Tað bleiv sjáldan til meira enn á greiða frá stöðuni í teimum ymsu londunum og økjum. Umstøðurnar eru so ymskar frá heimsparti til heimspart. Í fleiri forom snúði tósið seg eisini um nógvtíð annað. Miðeystur t.d. er alt ein krúttunna. Tað mest átrókandi fyrri ein iraka er neyvan at fáa atomvápnafriðki, men heldur at fáa

eitt annað stýri og kriggið við Iran steðgað.

— Eg fekk nógvtíð burturúr at tosa við vanligar sovjetborgarar, ið eg setti meg niður at tosa við. Vit sammettu m.a. samfelags-, lestrar- og arbeiðsviðurskipti. Nógvtíð fór við bara at siga frá, hvussu tað er hjá okkum. Ongantið í livinum havi eg verið so tjóðskaparliga sinnaður sum har.

— Og so tosaðu vit um demokrati, um politiskt demokrati og búskaparligt demokrati. Tað var eisini eitt torført orðaskifti. Tað var ikki lætt at gera teimum greitt, at vit t.d. kundu hugsað okkum nokur av teirra góðu viðurskiptum á arbeiðsplássum við heilsu- og stöðum og øðrum. Hinegin hava vit aðrar fyrimunir fram um tey.

— Eisini tosaðu vit um krigsleikur. Tað hildu tey ikki vera nakað skeiðt í at hava, ti tey eru ikki pasifistar, t.v.s. halda tað ikki vera rætt treytaleyst at blaka vápnini. Tey taka undir við vápnadum stríði við verjuendamáli, og tey taka eisini undir við at nýta vápn í frælsisstríði. T.v.s. at tað ikki einans er ein spurningur um vápn men eisini um, hvat endamálið er við at nýta vápnini.

Útspillingin

Vesturlenska pressan nýtti nógva tíð til at spilla stevnuna í Moskva út.

— Tað er einki óvanligt fyrri borgarligu pressuna, at hon gevur eina ljóta mynd av eini stevnu sum hesari. Ikki minst tí hon var í Sovjetsamveldinum. Somu víðferð fekk eisini kvinnuráðstevnan í Nairobi. Tá varð einki sagt um, hvat fór fram, men

heimurin fekk bara at vita, at kvinnur altíð klandrast.

— Tað vóru nekrir trupulleikar við umsetingum, sum tíðindi gingu frá, men tað fekk ongur avleiðingar fyrri stevnuna, tí umbering varð givin.

Nevnsat kann annars, at bæði í norsku og svensku sendinevndunum vóru nokur, ið alla tíðina royndu at leita eftir tí ringa og eftir fólki, sum vóru frá.

Eitt vónbrot

— Teir dansku luttakararnir høvdu, áðrenn teir fóru heimanífrá, fingið ein bókling frá Dansk Institut for Kritisik Fredsforskning. Onkur segði, at tað var CIA-figgjað. Har stóð at lesa um eina sovjetiska kvinnu, ið ikki hóvaði stýrisskipanina. Navn og bústaður stóðu í bóklinginum, og mælt varð til at vitja hana, tí heim hennera stóð altíð opið. Tað gjørdur nakrir danskir luttakarir eisini, men vitjanin var eitt stórt vónbrot fyrri tann, ið ventaði at finna eina jagstraða kvinnu. Kvinnan hevði ymist at finnast at, men hon hevði eisini uppskot um, hvussu tað kundi verið óðrvisi. Niðurstøðan hjá teimum, sum vitjaðu hana, var, at hon neyvan hevði verið betur nøgd, um hon hevði búð vestanfyri. Kvinnan var als ikki politiskt virkin og fekt ikki við nakað serligt.

— Onkur hitti eisini fólki, ið lurtaðu eftir amerikanskum sendistovum sum Radio Free Europe og Voice of America. Tey hittu hesi fólki, tá vit øll vóru heima hjá ymskum sovjetiskum familjum og vitjaðu. At hava arbeiði er fyrri sovjet-

Vilhjalmur Nielsen, Gunnar Onghamar og Kári Thomsen

Tveir av føroysku luttakarunum, Axel Nolsøe og Jóhanna Hansen, í miðjuni saman við sovjetiskum ungdomi

búgvar tað mest natúrliga í verðini, so tá tey hoyrdu um arbeiðsloysi o.a. vestanfyri, vísu tey ikki, hvørjum tey skuldu trúgva, Pravda ella Voice of America.

— Hvørja ávirkan hevur ein stevna sum henda?

— Stevnan flytir ikki politiskar meiningar av týðningi, men tað er læruríkt at hitta fólki úr øllum heimsportum og sanna, at tey flestu eru heilt vanlig fólki. Tað kann vera við til at bróta niður nakrar forðomar. Figgindamyndin verður skakað.

Nógvtíð hava óivað eisini broytt uppfatanina av Sovjetsamveldinum. Í hvussu er noyddust sjálvt tey mest afturhaldssinnadu at mótmæla, tá tey sá vesturlenska blöðini, sum skrivaðu, at stevnan einans var propaganda úr enda í annan.

— Arbeiðsplássini, ið vit vitjaðu, hava uttan iva verið millum tey bestu í hýnum. Tað sigur seg sjálvt, at eitt og hvørt veltland visir seg frá síni bestu síðu. Soleiðis gera føroyingar eisini. Tá onkur kemur á vitjan í Føroyum, fær hann altíð tey nýggjastu og best útgjørdu flakavirkini og teir størstu trolararnar at siggja.

Næsta alheims ungdomsstevnun verður í Norðurkorea. Nær hon verður, er ikki avgjørt.

Um tey fara avstað aftur tá?

— Betri hevði verið, um vit vóru fleiri úr Føroyum. Vit kundu væl hugsað okkum at farið aftur á stevnu, men onnur skulu eisini hava møguleikan, siga Jóhanna, Vilhjalmur, Kári og Axel.

randi

Konsertir og framsýningar vóru nógvar. Tey stóru haldini vóru á stadion við fleiri hundrad áskoðarum

